

Lise - stof til eftertanke

Uddrag fra en clairvoyant og medies dagbog.

Lise – stof til eftertanke.

For ca. 2 siden lød telefonen lidt før kl. 7 om morgenen – hvilket i den forstand er lidt ualmindeligt, da størsteparten af mine klienter ved jeg først tager telefonen fra omkring ved otte tiden. En besked fra en af hjælperne i den åndelige verden fik mig alligevel til at besvare opholdet, hvilket viste sig at være en god ide. Kvinden i den anden af telefonen præsterede sig som Lise. Hun havde meget svært ved; dels at fortælle hvem hun var og hendes ærinde! Efter at have talt Lise til ro blev hun relativt fattet, således i stand til at kunne hendes tragiske oplevelse. Hvilket hidrørte hendes far. Aftenen for inden havde hun besøgt sin far i den indre by – hvilket hun gjorde hyppigt. Faderen levede en pensionist tilværelse på dette tidspunkt. Da Lise går ind i ejendommen på vej til 3 sal tv. Bliver hun grebet af en for hende underlig uro – noget stemte ikke, dette havde med hendes far at gøre var hendes umiddelbare oplevelse.....hun styrtede op og låste sig ind i lejligheden. Stuen ligger stille hen på en underlig rolig og urolig måde på en samme gang! Lise forsatte til soveværelset, hvor faderen lå i sengen. Han var bleg, dehydreret og havde et stirrende og tomt blik i øjnene. Puls var svag. Som Lise udtrykte det blev hun grebet af panik og ringede til flere familie medlemmer. Disse ville komme i løbet af ganske kort tid. Lise satte ved siden af sengen. Tog faderens en hånd og lag denne i sin. Lise mærkede en svag puls, da hun mærkede efter med en anden hånd på siden af halsen. Fortvivlelsen og tårerne kom op i Lise. Dagen forinden havde hun og hendes far netop talt om, hvorledes de glædede sig til at de sammen kunne i kolonihavehuset igen. Da havde han virket frisk som en havørn – hvilket var et af hans udtryk som, når han havde det godt. Alt virkede meningsløst – det gav ikke mening! Faderen kontakter Lise med et svagt tryk i hånden – virker som et form for morse signal, fortalte Lise efterfølgende. Efter følgende udåndede faderen med et vel tilfreds smil på læberne, berettede Lise. Dog var hun dog ikke i stand på grund af situationen at opfange disse signaler og betydningen af disse før jeg bringer dette på bane. Hun havde oplevelse at hendes far fortalte han havde fået en hjerneblødning. Senere ved obduktionen viste det sig faktisk han havde fået en hjerneblødning. Den øvrige familie ankom umiddelbart efter at faderen havde udåndet. Lises spørgsmål var til den åndelige verden var hvorfor nu? Hvorfor netop nu skulle hendes far dø? Rent undtagelsesvist valgte jeg at gå ind i situation. En kvinde fra den åndelige gav sig til kende. En mormor. Ved hvem Lise var opvokset ved. Din far havde cancer, som kun han havde kendskab til. Han ønskede ikke at have smerten, da canceren var så fremskreden at den var helbredelig. Da valgte han selv at dø. Han ønskede at spare familien for denne smerte. Hvilket Lise ikke forstod ret meget af. Dog bad jeg hende få dette bekræftet ved obduktionen. Senere viste det sig han havde fremskreden cancer i bughulen.

Jeg bad Lise ringe til mig umiddelbart efter begravelsen. Seks dage senere ringede Lise og fortalte at hun oplevede en utrolig ro og var på underlig vis afklaret under begravelsen. Hun beskrev, oplevelsen af hendes far var til stede under begravelsen. Lise afsluttede vores samtale med ordene. Det giver et sted og et sted giver ikke mening for mig. Jeg vil kontakte på et senere tidspunkt, når jeg har tingene lidt på afstand var Lises slutreplik.